

Україна залучила мільярд доларів під гарантії США

Кошти у розмірі 1 млрд дол., що були залучені від випуску облігацій під кредитні гарантії США, надійшли на рахунки Кабміну. Це стало можливим завдяки підписанню 18 травня Угоди про гарантії запозичення між урядами України та США. «Ця Угода є частиною дво- та багатосторонньої економічної підтримки України, що включає чотирирічну програму МВФ (механізм розширеного кредитування) та відображає збільшення підтримки економічних реформ уряду», — йдеться у повідомленні.

730

стільки тисяч гривень глава уряду Арсеній Яценюк виділив для надання одноразової грошової допомоги особам, які отримали тяжкі ушкодження на Євромайдані. Кожному постраждалому виплатять по 60,9 тис. грн.

Французькі студенти купили дві «швидкі» для постраждалих в АТО

Французькі студенти зібрали кошти для купівлі двох карет швидкої допомоги. Їх передали в Дніпропетровське клінічне об'єднання швидкої медичної допомоги й у Волноваську центральну районну лікарню (Донецька область). Про це повідомив посол Франції в Україні Ален Ремі: «Це ініціатива чотирьох студентів із Парижа, які вирішили допомагати пораненим і постраждалим».

3

Відомості.інфо

№21 (763)

4 - 10 червня 2015 року

<http://www.vidomosti.info/>

Актуально

На Старовижівщині незаконно видобувають пісок, а кар'єри перетворюють у сміттєзвалища

За депутатським запитом першого заступника голови Волинської обласної ради Олександра Пирожика правоохоронці відкрили кримінальне провадження щодо несанкціонованого видобування піску в урочищі Підгір'я Седлищенської сільської ради Старовижівського району. В ньому фігурують як представники комерційних структур, так і посадові особи органу місцевого самоврядування. Перевірка вже встановила, що оспорюваний забір піску в Підгір'ї здійснював приватний підприємець із Ковеля Анатолій Корець нібито за дозволом Седлищенського сільського голови Миколи Ваврищука. Використовувався пісок начебто для ремонту місцевого дитячого садочка та двох вулиць у селі. Досліджені матеріали приєднані до кримінального провадження за ч. 1 ст. 336 КК України, тобто за фактом внесення неправдивих відомостей посадовими особами Седлищенської сільради до акта виконаних робіт щодо ремонту доріг у с. Седлище в грудні 2014 року. Досудове розслідування справи провадить слідчий відділ Старовижівського РВ УМВС у Волинській області.

Втім, ситуація з несанкціонованим забором піску на Старовижівщині склалася задовго до подій, що стали приводом до відкриття цієї кримінальної справи. І виходить вона далеко за межі згаданого населеного пункту. Річ у тому, що на території Старовижівського району не існує жодного узаконеного кар'єру, бо ж лише виготовлення дозвільних документів на такий об'єкт вимагає значних фінансових витрат, часу та зусиль, хоч потреба у піску величезна: хтось зводить хату, хтось мурує грубку або піч, виготовляє шлакоблоки, висипає дорогу... Цей вид корисних копалин використовується як для власних потреб, так і з комерційною метою. Тож так звані кар'єри вже давно з'явилися у багатьох селах: Буцині, Сереховичах, Новій Вижві, Борзовій, Галиній Волі... Їх законність, звичайно, під великим сумнівом.

«Чи завдають вони шкоди навколишньому природному середовищу?» — на це запитання чекаємо відповіді від екологічної служби, але вона не поспішає робити якісь висновки. А от факти вивезення піску багатотонними вантажівками за межі району — не секрет. Пересічні громадяни не під протокол розповідають, що торік придбати машину піску можна було за 1400 гривень, цього року його вартість, напевно, зросла, однак посвідчити проти порушників закону вони не відважуються, мабуть-таки, через нашу дволикість, мовляв, моя хата скраю — нічого не знаю.

Бо як пояснити той факт, що заведена кримінальна справа щодо осіб, які зняли родючий шар ґрунту, завдавши природі чималих збитків, розсипалася в суді, оскільки свідки відмовилися давати покази?

Зрештою, повернімося до подій у Седлищі. Два місяці тому депутат Старовижівської районної ради Івану Омельчуку зателефонували і повідомили, що невідомі особи возять

через село на Ковель пісок. Разом зі своїм колегою по раді Борисом Кабарчуком вони виїхали на місце події, прихопивши представників райвідділу внутрішніх справ та місцевої прокуратури, яких повідомили про ймовірне правопорушення. Пізніше на вимогу депутатів сюди прибула ще й слідчо-оперативна група РВ УМВС України у Волинській області.

— На місці кар'єру ми побачили два екскаватори та стільки ж великих автомобілів, — розповідає Іван Омельчук. — Люди, які господарювали там, пояснили, що всі запитання, які в нас виникли, краще поставити сільському голові, що вони бучімо з його дозволу вантажать і возять пісок. А слідча райвідділу внутрішніх справ Інна Борисенко, оглянувши місце події, констатувала, що ніякого криміналу у справі не бачить. Із такою думкою я не погодився, оскільки ділянка для забору піску була вибрана самовільно, а отже, незаконно, та й, попри рішення сесії сільради, розробляється значно глибше, ніж на 2 м, як обумовлено цим же рішенням. Згодом біля кар'єру з'явився сільський голова Микола Ваврищук. Виникла суперечка. На моє глибоке переконання, Микола Петрович почав перешкоджати мені виконувати депутатські обов'язки, тому з цього приводу я змушений був звернутися в прокуратуру. Реагування на такі його дії від керівництва райвідділу внутрішніх справ, датоване 7 травня, отримав 21 травня поштою. Дуже здивувало те, що працівники міліції з цього приводу зробили висновок, не опитавши мене та безпосередніх свідків події: Бориса Кабарчука, в.о. редактора місцевої районної газети Івану Гайдучик. До того ж я просив притягнути до відповідальності мільйонера, який був присутнім при конфлікті з Миколою Ваврищуком, але у відповіді про це — жодного слова. Допитали мене нарешті... 22 травня, коли я сам прийшов у райвідділ міліції, й 25-го — повторно написав звернення до правоохоронних органів із попередніми вимогами.

Зі слів Івана Омельчука та Бориса Кабарчука, з появою депутатів машини припинили возити пісок, а

На знімку Іванні Гайдучик зафіксовано, яка техніка працювала в кар'єрі в день, коли там побували депутати та слідчо-оперативна група

наступного дня продовжили свою справу. До того ж у присутності чималої кількості людей того дня до кар'єру під'їхав трактор, вивантажив сміття, розвернувся й поїхав. У тому, що в урочищі, крім кар'єру, обласшоване сміттєзвалище, ми змо-

На території Старовижівського району не існує жодного узаконеного кар'єру. Тож так звані незаконні вже давно з'явилися у багатьох селах: Буцині, Сереховичах, Новій Вижві, Борзовій, Галиній Волі...

гли переконатися, відвідавши його 26 травня. Замість вибраного піску люди висипають усякий непотріб, тож у майбутньому при будь-якій спробі спорудити тут офіційний кар'єр навряд чи хто захоче, адже такий потрібний пісок буде перемішаний навіпіл зі сміттям.

— Згідно із відповідним рішенням сесії Седлищенської сільської ради наші жителі мають право для власних потреб видобувати пісок

в урочищі Підгір'я, — пояснює Седлищенський сільський голова Микола Ваврищук. — Його можна копати вглиб на два метри. А в той день, про який каже депутат Іван Омельчук, машини Анатолія Корця працювали на вивезенні дороги на вулиці Шкільній, де місцеві депутати виділили земельні ділянки для індивідуального будівництва війнам АТО Петру Берчуку, Ігорю Герезу та Миколі Рило. Цей же підприємець погодився нам також допомогти впорядкувати дорогу до джерела, де дуже смачна та цілюща вода. Він безкоштовно прогредував у селі дороги, окультував сміттєзвалище. Звичайно, на 99 тисяч гривень власних доходів, які заробляє сільрада, багато не зробили, от і доводиться йти на поступки, домовлятися з приватним бізнесом, щоб покращити побут селян. Зрештою, ніде не зафіксовано, що несанкціоновано видобутий пісок хтось возив на Ковель.

Щодо кримінальної справи за фактом внесення неправдивих відомостей до акта виконаних робіт, то Микола Петрович зізнається: перерахував гроші підприємцю, коли отримали таку можливість, але через погодні умови він не встиг завершити роботу, тому довелося чекати слушної нагоди. «Допустив порушення — ладен за це відповісти», — погоджується посадовець.

— За ст. 240 Кримінального кодексу України «Порушення правил охорони надр» не визнаються предметом злочину корисні копалини місцевого значення, які розглядаються як загальнопоширені (наприклад, галька, гравій, пісок (окрім формувального, скляного, такого, що використовується у фарфорофаянсовій, вогнетривкій і цементній промисловості)), — коментує законодавство начальник Старовижівського райвідділу внутрішніх справ Микола Карпук. — Пісок із урочища Підгір'я належить до корисних копалин місцевого значення. Тобто в цій частині згадуване кримінальне провадження не має судової перспективи, оскільки не буде об'єкта злочину.

Микола Володимирович аналізує рішення сесії Седлищенської сільської ради, згідно з яким місцевим жителям дозволяється використовувати пісок для власних потреб за умови, що глибина його забору не перевищує двох метрів.

— Це рішення залишається на сьогодні незмінним та неоскарженим, — каже він, — отже, чинним. Інша справа, якщо йдеться про застосування ст. 53 зі значком «4» Кодексу України про адміністративні правопорушення, тобто «незаконне

заволодіння ґрунтовим покривом (поверхневим шаром) земель», яке тягне за собою накладення штрафу. Такий факт міліція фіксує і повідомляє про нього еколога, той зобов'язаний скласти відповідний протокол і притягнути правопорушника до відповідальності.

Про те, що екологічна служба не виїжджала в урочище Підгір'я, розповідають присутні при згаданому епізоді.

— Усе могло би бути інакше, якби мене в свій час підтримали депутати районної ради, — долучається до розмови представник седлищенської громади Борис Кабарчук. — Щоб облагородити джерело й облаштувати до нього дорогу, я розробив відповідну програму і вніс її на розгляд сесії. Колеги по раді спочатку дослухалися до мене і з вільних залишків коштів виділили 80 тисяч на цю добру справу шляхом внесення змін до районного бюджету. А потім один із депутатів-мажоритарників від нашого ж села переконав присутніх, що приймати програму не варто, що в Седлищі є спонсор, який нібито за якусь тону піску натомість може вирішити питання з облаштування криниці та дороги, і гроші забрали на інші цілі. Як наслідок, маємо те, що маємо.

— Проблема з використанням місцевих корисних копалин, зокрема піску, потрібно кінце вирішувати, — наполягає Іван Омельчук. — Ви на власні очі бачите, що копають у седлищенському так званому кар'єрі глибше, ніж на 2 метри, що там влаштували сміттєзвалище. А хто може сказати, скільки тонн піску тут добули (ніхто ж його не обліковує) і куди він «поїхав»? Яка користь із цього громаді? Тому кілька років тому районна рада направила звернення в Кабінет Міністрів України з проханням удосконалити законодавчу базу щодо використання корисних копалин місцевого значення. На жаль, відповіді на нього ми так і не отримали, як і змін до законодавства.

Отже, проблема якою була, такою і залишається. До слова, коли готувався цей матеріал, випадково почула, що сільських голів, на території яких є поклади цих корисних копалин, дехто жартома називає піщаними магнатами. На таке б лише усміхнутись, якби не було так сумно, бо рано чи пізно, хто знає, можливо, й іншим керівникам органів місцевого самоврядування доведеться давати неприємні свідчення в прокуратурі та міліції — а веселого в такому мало.

Наталія ЛЕГКА,
Старовижівський район
(фото автора)

А ось такий вигляд він має після наших відвідин 26 травня